

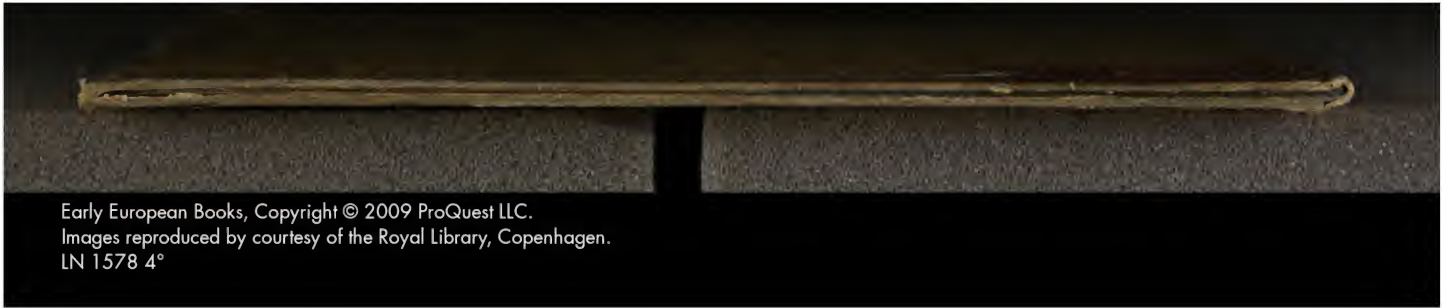

THEOPHIL
DE
HOMICIDIO

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1578 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1578 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1578 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1.578 4°

8, - 121

DA BOX

LN 1578

M

THESES IVRIDICÆ
DE
HOMICIDIO LEGI-
TIMO, DISPUTANDI
gratia propositæ:

ad quas
CHRISTO DVCE;

PRÆSIDE
NICOLAO THEOPH.
publicè respondebit

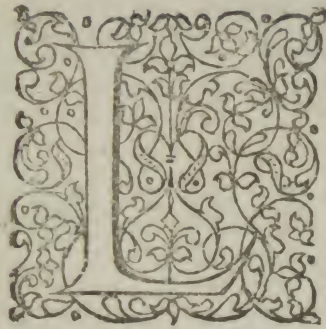
Iohannes Desid: Fossius
XXXI. Ianuarij.
horâ & loco solitis.

H A F N I Æ
Ex Officina Iohannis Stockelmannj.

1 5 9 9.

I.

Egitinum homicidium de quo, Deo propitio, ut rem ad verba conseramus, & promissa præstemus, placidam instituemus collationem, est cædes hominis lege permittente vel magistratu iubente ab homine perpetrata.

II.

Hæc occisio pœnam non meretur: Quod enim fit permissu legis vel iussu magistratus, id impunitatem habet.

III.

Ad hanc speciem referri debent cædes factæ in bello iusto. Nam Miles qui sub legitima potestate constitutus, amore exercendæ virtutis non odij meditatione hostem suum neci dat: tantum abest ut pœna dignus sit, ut etiam honoribus & præmijs affici mereatur.

IIII.

Locum habet in hoste, qui nondum in custodiam venit: Nam qui carcere detinetur, eum, siquidem in Principis securitate est, violare non licet.

V.

Qui extra militiam ferro succincti grassantur, & nulla læssiti iniuria in obuium quemq; ausu temerario impetum faciunt; eos non militum, sed latronum, prædonum, & furum loco habendos censemus.

His

VI.

His annumeramus piratas & omnes qui honestum fugientes laborem, traditi ignavia & turpi otio, rapinis, incendijs & omnibus exitijs publicis pascuntur.

VII.

Vindictæ publicæ executor, quem olim lictorem à ligando: hodie verò carnificem à mactando vulgus vocat: si præcedente iudicis sententia furem collo fune reuincto strangulat: cædis dolosæ auctori cervicibus fractis caput abscindit: latronem rotæ affigit, & deniq; maleficos ea seueritate punit quam leges requirunt, nullis pænis est obnoxius.

VIII.

Etenim non sua sponte, sed iussus, non ex voluntate, sed ex necessitate, utpote magistratus minister, qui mandatum sibi à superiore munus exequi necesse habet, hominem è medio tollit: Non occidit ipse, inquit Augustinus, qui ministerium debet iubenti: & idem. Quando minister iusticiæ occidit aliquem, non ipse occidit, sed Lex: & Hieron: Homicidas, sacrilegos & venenarios punire, non est effusio sanguinis, sed legum ministerium.

IX.

Idem verò si vindictæ studio & malo animo, ut scilicet odium suum sanguine miseri hominis expleat, etiamsi iudicis sententia morti adjudicatum gladio feriat, aut quocunq;

cunq̃ modo id fiat, vita priuet: crimen contrahit & homicida est.

X.

Ex quibus efficitur non licere, quod tamen interdum ex praua consuetudine fieri solet, manus violentas huic iustitiæ ministro inijcere, etiamsi in executione capitalis sententiæ nonnihil errauerit.

XI.

Nam injuria huic illata, eo præsertim tempore, quo decretum Magistratus executioni mandat, in ipsum Magistratum, qui Dei vicem in terris gerit, quo nomine reuerenter ab omnibus habendus & colendus, non ignominia afficiendus est, redundat.

XII.

Constitutus in dubio vitæ discrimine, si inimicum suum & aggressorem interimit, dum à capite vim atq; iniuriam propulsat, & ne occidatur, occidit: nullam ob id factum calumniam metuere debet.

XIII.

Hoc siquidem casu vim vi experiri & se & vitam suam ab iniuria & violentia iniusta defendere cuilibet, non modò ius ciuile, verumetiam naturalis ratio, quam Demosthenes νόμον & πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις νόμον rectè vocat, permittit.

Quinimo

XIIII.

Quinimo qui corpus suum, cum potest, non tuetur, peccare videtur, perinde ac si sibi ipse vim inferat.

XV.

Sed hæc defensio, quæ omni iure naturali, gentium, & civili conceditur, moderata, & ab omni culpa remota sit oportet: hoc est, ad tuitionem nostri, non vero ad vindictam adhibeatur: illa semper & omni loco conceditur: hæc non nisi in casibus in iure expressis permittitur.

XVI.

In temporis etiam momento multum est positum: in continenti; illico; mox: antequam offendens pedem referat, adhiberi eam necesse est.

XVII.

Nam quæ ex intervallo fiunt, vindictam potius quam defensionem arguunt.

XVIII.

Excedens modum legitimæ defensionis peccat: ideoque arbitrio iudicis extra ordinem puniri debet.

XIX.

Pro vita & salute hominis tantum permitti defensionis causa occidere, non etiam pro rebus & fortunis, contra iuris interpretes asserimus.

XX.

Sunt quidem Res, pecunia; bona, præsidium & sustentaculum viæ: imò sine ijs hisce temporibus & hisce moribus non satis commodè vivitur, vel omnino non vivitur, ut non immerito à multis vocentur alter sanguis hominis: & de ijs nunc verè dicatur, quod est in vetere Comædia.

τ' ἀργύριον ἐστὶν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς,
ὅστις δὲ μὴ ἔχῃ τούτο, μηδὲ κήσατο,
οὗτο μετα ζώντων τεθνηκὸς περιπατεῖ.

& illud Hesiodi:

χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δαλοῖσι βροτοῖσι.

XXI.

Non tamen tanti facienda sunt, ut ob ea hominem, qui ad Dei æterni imaginem conditus est, & cuius causa omnes res aliæ ab eodem Deo creatæ sunt, è medio tollere liceat.

XXII.

Res, opes, facultates, bona per vim ablata, vel etiam furto surrepta, multis modis recuperari, & via etiam iuris nonnunquam repeti possunt: habens namq. actionem ad rem, ipsam rem habere videtur: per Regulam vulgatam: At vita semel spoliatus, nunquam in hanc lucem revocari potest: sed ei

Nox est perpetuò una dormienda.

Quod

XXIII.

Quod itaq; vulgo dicitur, vita hominis & bona equiparantur & paribus passibus ambulant; erroneum est & cum veritate non consentit.

XXIII.

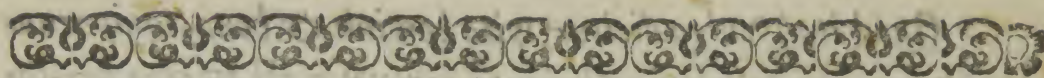
Agrorum nocturnos populatores & itinerum obsessores: item assassinos & famosos latrones capiendi, & si telo se defendant interficiendi potestatem cuilibet Lex facit: ut mortem, quam minabantur, excipiant: & id quod intendebant incurrant.

XXV.

Sed rectius nostro iudicio fecerit, qui pestiferum hoc hominum genus, magistratui, cui Deus scelerum vindex Gladium, hoc est, potestatem animaduertendi in maleficos dedit, supplicijs afficiendum tradiderit: Nec enim singulis concedendum est quod per Magistratum publice fieri possit, ne occasio sit maioris tumultus faciendi: per Regulam vulgatam.

COROL.

C O R O L L A R I V M.

III.

Creditor qui pignore utitur, de iure civili furtum committit.
Sed tamen pœna quæ nunc pro furto ordinarie imponitur, la-
quei scilicet, non est puniendus.

II.

~. Pactum legis commissoriæ in pignoribus, qua, committitur pignus pecunia ad diem creditorj non soluta, quia manifestam continet iniquitatem, inter Christianos, nec valere, nec locum habere debet.

F I N I S.

